Preu de suscripció: 2'50 ptes. l'any
Un número: 10 cts.

EMPORIÓN

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i Administració: Ateneu Montgrí

Any IV

TORROELLA DE MONTGRÍ, 23 Juny de 1918

Núm. 83

DIADA NACIONALISTA A TORROELLA DE MONTGRÍ

El diumenge 9 del corrent, l'Agrupació Nacionalista de Torroella de Montgrí va ser solemnialment batejada, commemorant la seva primera aparició a la vida política, amb una Diada, que vingué a consagrar els nostres ideals en aquelles encontrades incomparables.

Era tot el poble de Torroella i sa comarca que s'associava a la festa, i que volía participar dels fervors d'aquell jorn patriótic.

En l'auto que serveix el tren correu, arrivaren a Torroella els senyors Riera, Puig de la Bellacasa, Rahola (Baldiri), Quintana i Camps Arboix, essent rebuts per la Junta de l'Agrupació, per tots els nacionalistes torroellencs. De tots els pobles de la contrada, com Ullá, Serra, Bellcaire, La Escala, Gualta, Sant Jordi, etc, assistiren nombroses representacions, així com de les altres viles baix-empordaneses, aplegats tots en la comunió d'uns mateixos anhels i afectes de germanor.

El dinar fou servit expléndidament pel Restaurant d' Espanya, assistint-hi gran nombre d'amics; després del dinar tingué lloc el miting al Teatre Jou, que és el mes gran de la vila.

A dos quarts de quatre començá el miting, plé l'espaiós salò per una concorrencia nombrosíssima. Obrí l'acte el president de l'Agrupació i primer tinent d'alcalde N'Eduard Bataller, el qual va pronunciar justes paraules de salutació i declará la realitat esplendorosa del Nacionalisme a Torroella.

El secretari va donar compte de les adhesions, que foren moltes. D'entre les mateixes, donem publiciatt a les següents:

«El Ministre de Foment.—Madrid 9 Juny 1918. —Sr. D. Eduard Bataller, Torroella de Montgrí.— Molt distingit senyor meu: Vaig rebrer oportunament l'atent ofici que en nom de l' Agrupació Nacionalista de la seva digna Presidencia es serveix dirigirme amb data 4 del que som, i agaahint-li molt la seva amable invitació, sento vivament que les moltes ocupacions que sobre mi pesan m'hagin impedit acceptar-la.

Desitjant a n'aqueixa Agrupació una próspera i llarga vida, quedo de V. afm. amic i s. s. q. l. e. l. m. —F. Cambó.»

«El Comissari General d'Abastos.- Madrid 8 Juny 1918.—Sr. D. Eduard Bataller.—Molt senyor meu: Agraeixo moltíssim l'ofici que s'ha servit enviar-me aqueixa «Agrupació» a la que desitjo una próspera vida i de tot cor em tenen al seu costat per tot allò en que pugui ser-los útil.

Ja compendrán que'n les presents circumstancies i amb les moltes obligacions que pesan damunt meu m'és completament impossible, sentint-ho molt, assistir a les festes de l'inauguració, a que han tingut la delicadesa d'invitar-me, però tinguin sempre la seguretat de que han de trovar en mi en tot moment, la més viva simpatia.

Facim la mercé de fer presents aquestes manifestacions als seus companys, i vosté i ells rebin la expressió de la meva amistat i companyerisme. Seu afm. s. s. q. l. e. l. m.—J. Ventosa.»

«El Director General d' Agricultura, Mines i Monts.—Madrid, 7 Juny 1918.— Sr. D. Eduard Bataller.—Benvolguts amics: Agraeixo moltíssim la invitació per a assistir a eixa patriótica festa del prop-vinent diumenge. Tinguint-m'hi per present en esperit lamentant que les obligacions del meu cárrec m'impideixin trobar-m'hi personalment.

I esperant que la tasca será perseverant i profitosa i que prompte l'actuació de vostés produirá el degut resultat comptin en tot i per tot amb la col·laboració entussiasta de son bon amic i company que els saluda carinyosament.—Carles de Camps.»

«Sr. D. Eduard Bataller, President Agrupació Nacionalista, Torroella de Montgrí.—Molt me plau la espléndida manifestació patriótica que's prepara per a el prop vinent diumenge, que no dubto será un gros éxit. Tot Catalunya té posats sos ulls en vostres actes prometent-se el prompte desliurament del districte que encara avui es base del esperit anticatalá. Sento moltíssim no poguer trobarme entre vostés; saludo a tots i m'ofereixo incondicionalment.— Leonci Soler i March.— Madrid 7 Juny 1918.»

Lliga Regionalista de Barcelona, Lliga Nacionalista del Baix-Empurdá, La Bisbal; Joventut Nacionalista de l'Agrupació Catalanista de Palamós; Joventut Nacionalista del Centre Catalá de Sant Gervasi; Centre Nacionalista de Cassá de la Selva; Bonaventura Sabater, Diputat a Corts; L'Escut Emporitá, La Bisbal; Marián Viñas de Sant Feliu; Félix Ferrer de la Joventut Catalanista de Barcelona; Jaume Massó i Torrents de l'Institut d'Estudis Catalans; Joan Puigpey, per A. C. de P. de Barcelona.

El mateix secretari va llegir, bellament, unes magnífiques quartilles que enviá el notable escriptor i diputat a Corts per Girona en Bonaventura Sabater, les quals ens complavem reproduir a continuació:

«Gent de Torroella i sa comarca: Deu te guard, per tu i per Catalunya salut i benaurança.»

Aixis conclou la fulla cridant a la festa del bateig de l' Agrupació Regionalista que avui celebrem. Deu vos guard a tots, als que ja sentiu de temps enllá arborar els anhels nacionalistes com un plaer de lliberació; als que venen a engrosar les files regionalistes amb la fé abrandada i sincera del neófit; als que per vagança o per descuit serven encara, afeblides peró, les correnties dels partits caducs, record históric de coses que no tornarán, i busquen en el calzer buit de la rónega capelleta gotes que romanen cristallitzades no servant cap sabor de esperança colpidora de veritat ni de regeneració. Deu vos guard a tots: «Entreu si us plau»: els vergonyats, els retardataris, els endormits, que la porta és de bat a bat oberta i el Casal regionalista és ben airejat perque ningú s' hi senti molest ni s' ofegui entre les pesantes saturacions de la política d' estretor i de mesquinesa. A casa nostra hi trobareu el dolç soplnig i l' amplitut de tots els ideals del veritable progrés; la llum que aquests ideals irradíen és més viva que la que dona un canalobre de ferro brunyit penjat al sostre o una llumanera de tres becs alimentada amb oli. Aqueixos trastos foren foragitats caiguent rodolant amb metálics dringaments, en el llóbreg rebost de cal drapaire, i de retop convertits en rel·liquies d' antiquari.

Veniu a nosaltres, no en sentiu cap temor. Lo que deu fervos vergonya i fervos enre un térbol remordiment, és en considerar que el Districte de Torroella es l' únic de les comarques gironines que roman sotmés i arrolit baix la férula de caduques oligarquies en llur bategar insensat, per a mantenir un poder que s' escorre com una troca, que no aferma cap idealitat ni cap sentiment de redempció. Volgueu redimir-nos espolsant-vos un estat d' inconciencia que us deshonora i us manté en una abgecció i en una valor d' inferioritat en vers els altres comarcans que no us mereixeu, ni podeu perllongar per mes temps aquesta fallida ni com a Torroellencs ni com a empordanesos, si no voleu donar a aquest Districte, en concepte de llogaret o de rodalia abgecte, o caure en desuetut ciutadana; perque la concepció de les coses és lo primer en que te de posar cura un poble cobejant de llibertat: i jo voldria saber quina concepció podeu tenir de les agrupacions politiques que s'anomenen conservadores o lliberals, quan jo mateix i tots els que m' escolteu, adhuc els que ens hem passat la vida bregant en la política, ens veuriem pla be embarrassats si tinguessim de donar-ne una definició concluent, que pogués arribar escatida a totes les intel·ligencies. I si no pod definir-se ¿com podeu compendrer-les? i si no les compreneu, ¿com podeu fiar en abstraccions inconexes la vostra personalitat política i fer entrega del vostre patrimoni ciutadá a representacions de aquesta mena¿

Abastament el regionalisme té definicions ben clares i entenedores; tots i cada un de vosaltres s' el difineix dintre del seu fur intern, o en té formada una concepció cabal, perque conté l' essencia del vostre esser, mal no us en adonessiu; perque el regionalisme, com diuen en la fulla abans esmentada, firmada per aquesta prometedora joventut que m' envolta, és la veu de la terra, la que 'ns mana estimar, defensar i conreuar tot lo que és nostre: la llengua, les costums, el dret, l' art i l' historia..: ¡Ho veieu, com es defineix el regionalisme fins i tot no volent-ne eser definidors!

I de la fácil comprensió de les coses es deriven les excel·lencies de les mateixes coses. Les sorprenents armonies de la creació ens embadaleixen per simples vibracions del nostre sentit. Si tenim de aplicar-hi el cálcul o qualsevol treball imaginatiu, ja no gaudim la bellesa amb igual intensitat ni amb la llur lluminosa formosura.

La bona gent de Torroella i sa comarca, desperteu-vos del somni anorreador que us postra en una inacció política fatal. La política ha entrat en uns espais de serenor que són fermança de bon governar, els nostres homes, no cab pas dubte, que hi han traçat la pauta de seny i asciensament, empró perqué duri l'impuls ovirador, han de tenir assegurada la nostra ajuda com lastre que ména la nau en bona serva. De Catalunya no els hi mancará pas el general esforç, empró quin no sería el seu braó el jorn, que no és pas llunyá, en que unánimament, totes les encontrades, donant palesa mostra de voluntat, que no sería, més que la conciencia de la propia salvació, amb un saludable i patriótic plebiscit es manifestessin d'acord amb els principis regionalistes, enviant de totes parts diputats seguidors dels nostres valents i actius capitostos, per a ajudar-los a copçar la victoria final que és l'assoliment de les reivindicacions de la nostra Catalunya.

Aixó será perque tots ho volem, i ho voldreu també vosaltres, que no es pogués dir mai que deserteu de les trinxeres fent-ne entrega a l'enemic, que ço sería el baldó més horrent i la major perversió dels vostres sentiments de catalans. En llaor de Catalunya redresseu-se, doneu l'empenta plasmadora, que de braó mascle ja en teniu abastament; no cal més que demostrar-ho quan l'hora en sigui arribada.

VENTURA SABATER.

Torroellá, 9 Juny 1918.»

***

Va iniciar els parlaments En Jaume Maruny, de Palamós, el qual parla de les maravelles exemplars del nacionalisme. A continuació, N' Albert Fábre-

gas, de La Bisbal, el qual remarcá la influéncia de les Joventuts en la vida política. En Baldiri Rahola, per la Joventut Nacionalista de Barcelona, advocá amb eloqüencia per la integració de tots els esperits a la gran obra nacionalista. N'Albert de Quintana, president del Centre Catalanista de Girona, com a torroellenc, evocá records sentidíssins i ponderá la joia per l' exemple de patriotisme que es donava. En Martí Roger, diputat provincial i representant de la Lliga Nacionalista del Baix-Empordá, definí clarament el principis fonamentals de les nostres doctrines. N' Isidre Lloret, director de l' Escola de Funcionaris i també torroellenc, arborá l' auditori d' entusiasme en recordar el desviament de la Torroella d' ahir del nacionalisme, i el contrast d' avui que és una expiació i un motiu de joia.

En nom de la entitat que es constituía parlá en Joaquim de Camps Arboix, que esbossá la visió de la vida política de Torroella a base de personalismes solament; digué com la fadiga d' aquesta lluita ineficaç és causa de l' endarreriment espiritual d' aquest poble; recordá els inicis de l' obra de renovació per miljá d' una obra de cultura realitzada per el Ateneu Montgrí, i com potser insensiblement s' operá el miracle de captivar a tots, amb sa virtut, l' obra de l' Escola Nacionalista; acabá expresant les aspiracions del nacionalisme torroellenc i oferint el concurs de tots els esforços i sacrificis.

En Lluis Puig de la Bellacasa, que portava la representació de la Lliga Regionalista de Barcelona, començá recordant que el ser fill d'una comarca germana i l'admiració que sent per aquella terra generosa li omplenava el cor de joia i de emoció; parlá amb eloqüencia de lo que és el Nacionalisme, que lluny de ser un partit és tota la consciéncia viva del poble, que aspira a la concreció de les realitats a que té dret i que vol ascendir per camins de llum i de progrés; remarcá la carecteristica de justicia que informa la nostra política i que és la gran virtut i el gran secret de sa creixença; l' exemplaritat dels nostres capdevanters, esperit de sacrifici que els acompanya i la puritat dels nostres procediments; es referí a la turbamulta dels nostres enemics, en especial aquells que, sota una certa peró fingida capa de catalanitat, a fora de casa els retreuen com arma en contra nostra. Acabá, amb paragrafs de grandieloqüencia, oferint el concurs amorós del Nacionalisme i dels seus homes en bé de la comarca torroellenca, premiant l' auditori les seves paraules amb una ovació entusiasta que coronava les seguides manifestacions que interromperen a cada pas el seu discurs.

N' Agustí Riera, president il·lustre de la Diputació gironina, resumí en un magnific parlament els dels altres oradors, s' estengué en atinades consideracions sobre el moviment nacionalista, afirmant la necessitat de sovintejar festes com aquella; amb arguments irrebatibles demostrá ésser una fantasmagoría l'absorció barcelonina i palesá, pel contrari, la necessitat d'un nucli fort impulsor de la vida collectiva concretant en son apoi la participació que en la Mancomunitat té Barcelona i el benefici que en major escala en reporten les altres comarques no barcelonines; parlá de les obres práctique que realizen la Mancomunitat i els nostres homes en la comarca de Torroella, com son l' endegament del Daró, la carretera de Rupiá a la carretera de Vilademat i el progecte magne del ferrocarril de Blanes a Vilajuiga, explicant en aquest punt detalls interessantíssims que venien a desfer malentesos i rumors tendenciosos. Acabá expressant la seguretat que 'l Nacionalisme torroellenc sería tan fructuós que aviat es convidará a una nova festa que será de definitiva deslliuració.

Aquestes paraules foren seguides de una ovació formidable com una adhesió d' entusiasme i de fe, com una afirmació de voluntat indestructible.

Acabá l' acte i tothom feia comentaris de l' éxit assolit, mai vist a Torroella. A plaça, mentrestant, la cobla «Els Montgrins» executava amb son mérit incomparable un escollit programa de sardanes, coronament catalanesc i localista de la festa inaugural de l' Agrupació nacionalista de Torroella, nou i fermíssim baluart d' aquella terra excelsa i heroica.

■ ■ ■ ■ ■

PREC A L'AMIGA

S'ès avui la natura engalanada,
amb sos joiells i blava i rica vesta;
juga festiu l'oreig en la floresta
i grats perfums arriben de la prada.

Canta joliu l'ocell en la brancada,
calma la mar ses ànsies de tempesta;
mil sóns formant harmònica orquestra
conviden a gosar, ma amiga aimada.

Sortiu a saturar-vos d'alegría,
deixeu-vos ja de plors i de tristesa,
fruiu de l'esplendor d'aquest bell dia
i feu del còs i esprit una bellesa.

Que ès mon fervent desig, nena encisera,
veure-us florí en eterna primavera.

XAVIER CORTILS.

■ ■ ■ ■

QUADERN DE NOTES

Tramuntanada

En desfermar-se la tempestuosa tramuntanada va sentir-se com un tro horrific que repercutint arreu anés apropant-se bruelant. Ses ratxades igual a fúries eixides del Infern, s'abraonaven una darrera l'altra en la rápida i vertiginosa carrera a través

dels espais i en passar acorralades pels carrerons estrets, xiulaven estridentment, donant una sensació de paüra...

En passar pels boscos assotaven crudelment als arbres, arrencaven fulles i branques, doblegaven arbustos. I del bosc en desolació, eixíen mil veus planyívoles, queixes, gemecs, plors...

La tramuntanada! A les primeres ratxes que famolenques es llençaren sobre els esplendors de la Natura, seguiren les altres, que arreplegant les romanalles que les primeres deixaren servirent-se'n com a cosa de plaer. I flors, branques, brots i fulles foren arrossegats per terra, aixecats enlaire entre mig de remolins de pols, portats en vertiginosa velocitat pels espais, giravoltats, abaixats, tornats a aixecar i per fi abandonats, escampats, arreconats.

Són les runes de la devastació...

En nostra vida també solen desfermar-s'hi vents tempestuosos.

Esdevinguts juguines de llurs ratxades i bufaruts ens veiem arrebatar florides il·lusions, veiem despullar-nos de ideals i de somnis...

I enlairats, enfonzats, doblegats, en mig dels remolins de la vida, abatuts, xafats, restem després arreconats, com a cosa inútil i inservible condemnada a podrir-se en l'oblid del més lluny i oblidat viarany.

ALFRED GALLART

■ ■ ■ ■ ■

Proposició de llei del senyor Fournier cedint a l'Ajuntament de Torroella de Montgrí l'edifici ex Convent d'Agustins per a instalar en ell Escoles Municipals, i Quarter de la Guardia Civil i serveis municipals.

AL CONGRESO

Debe ser, sin duda, una de las primordiales preocupaciones del Parlamento procurar por cuantos medios estén a su alcance el desarrollo de la cultura, dotando a los pueblos de los elementos necesarios para fomentar la enseñanza primaria, único medio para que cese el triste espectáculo de que sea en proporción grande el número de analfabetos en nuestra Patria.

En el Congreso de los Diputados, en distintas ocasiones, voces autorizadas han solicitado de los Gobiernos medidas urgentes para acabar con el analfabetismo, dotando a los pueblos de profesorado apto y de locales adecuados para poder recibir la enseñanza necesaria. Para lo primero—el profesorado.—una serie de disposiciones relativamente recientes lo han puesto en condiciones adecuadas para poder ejercer su importante misión. No sucede así en relación con los locales para escuelas, siendo necesario atender este aspecto de la enseñanza para que pueda desarrollarse en un ambiente de perfección integral.

En muchas poblaciones, los locales que actualmente ocupan las escuelas no reunen ninguno de los requisitos que exige la pedagogía moderna; en cambio, existen en esas localidades a veces edificios que, con ligeras reformas, podrían servir admirablemente para instalar en ellos las escuelas municipales, dotándolos de todos los perfeccionamientos necesarios; pero la circunstancia de no pertenecer tales edificios al Ayuntamiento imposibilita pensar en esta indispensable mejora. Tal sucede con la capital de mi distrito, donde existe un edificio que para uada se utiliza, que es propiedad del Estado, y que podría destinarse perfectamente al fin indicado.

El antiguo convento de Agustinos de Torroella de Montgrí es susceptible de reformas que lo pongan en condiciones para instalar en él las escuelas muuicipales y otros servicios de interés para aquella población.

En casos tales, el Estado debe cooperar a los deseos de las Corporaciones municipales, máxime cuando la tal cooperación no representa sacrificios de ninguna clase, siendo, en cambio, el único medio viable para que puedan llevarse a cabo justas y atendibles aspiraciones que deban redundar en bien general.

Por lo expuesto, el Diputado que suscribe tiene el honor de someter a la deliberación del Congreso la siguiente

PROPOSICION DE LEY

Artículo único. Se cede en plena propiedad al Ayuntamiento de Torroella de Montgrí el edificio ex convento de Agustinos sito en dicha villa para instalar en él escuelas municipales, cuartel de la Guardia civil y los servicios municipales de que sea capaz, pudiendo hacer la obra que estime oportuna y necesaria para su mejor aprovechamiento.

Palacio del Congreso 1.º de Mayo de 1917.—Julio Fournier.

Del *Diario de las Sesiones de Cortes*

■ ■ ■ ■ ■

• ECOS •

ELS exèrzits manejant llurs canons aixamplen les fronteres; els llauradors manejant l'arada aixamplen el camp, si aquest afronta amb carretera.

AL revés de "L'home que treballa i que juga" tenim aquí "L'home que no treballa i que juga".

DIUEN que a Torroella falten braços per a treballar. En canvi, nosaltres trobem que a Torroella sobren braços desvagats.

■ ■ ■ ■ ■

PUBLICACIONS REBUDES

COSES DE L'EMPORDÁ. Autor: Ramón Masifern. Pròleg d'en Francesc Carreras Padrós. 1918.

En Ramón Masifern, poeta (?), fill de La Bisbal, ha publicat un llibre de poesíes (?) prologat pel seu amic en Francesc Carreras Padrós, també fill de La Bisbal i com ell poeta. Cal fer constar endavant que aquest últim és un bon xicotás, de una tan estremada bonhomía, que un se fa creus de que

es pugui trobar pasta per a fer un home aixis. Sense malicia, sense aquesta amagada intenció que solen posar en quant fan o diuen els fills d'aquesta terra, en Carreras va prometre un próleg a son amic Masifern. El poeta (?) Masifern va escollir an en Carreras, perqué coneixedor de la seva bonhomía, va creure que podría impunement fer-li dir lo que an ell li dongués la gana, la qual cosa volía lograr, enviant an en Carreras unes notes baix les quals devía fer el próleg. El prologuista no va avenir-se amb lo que l'autor volía i va fer-lo a la seva manera, quina cosa no estigué bé an aquell, qui refent el próleg i posant-hi lo que l'altre per vergonya va omitir, va donar-lo a les caixes firmat per en Francesc Carreras.

Feta aquesta salvetat i quedant per en Masifern la íntegra paternitat del seu llibre, deixem de banda a l'amic Carreras, que ha sigut víctima de un abús de confiança incalificable, perqué fou fet amb les agravants de premeditació i reincidencia.

I encarem-se amb en Masifern, al qui se li pot dir, per començar, que lo que ha fet amb el seu amic Carreras ho rebutjaría tota conciencia mitjanament honrada i tota delicadesa someramente pulcre. Perqué si ell no és prou valent per a dir avalat per la seva firma lo que fa dir an en Carreras, que calli i no comprometi a un a qui dóna el nom de amic.

I ens trobem davant del llibre, llibre que faría riure si no portés a dintre tot el despit de que és capassa una ánima envejosa i corcada pel més desenfrenat egoisme.

Perqué en Masifern com a poeta, és un minúscol rimador, autor de poesíes insubstancials, xavacanes, aigualides, dignes dels quinze anys de qualsevol poeta de carreró. Si en Masifern tingués plena conciencia literaria, aquest llibre no l'hauría publicat i no l'hauría fet precedir per un bombo del séu editor, proclamant-lo als quatre vents «la Odissea dels Empordanesos».

Les poesíes que'l composen són d'aquelles poesíes buides de contingut, aon solament s'hi canta per cantar, perqué en Masifern (el no-poeta) és de aquells que creuen que'l poeta neix com els bolets i que no cal més que dir: jo sóc poeta, perqué tothom el tingui per tal. Aquesta escola, entre el nostre jovent que conreua la literatura ha fet prossélits. I és perqué és d'una gran comoditat, car sense esforç de cap mena dona una executoria de geni i un verniç d'home preeminent. Perxó a cada cantonada ens ensopeguem amb un poeta que, oh! si encara cantés com un rossinyol!

Vé a tom, recordar aquelles paraules de un dels més grans poetes moderns, en Carducci, quan recomanava a la joventut de la seva patria que per a prosperar en art, calía: «Studiare, studiare, studiare; meditare, meditare, meditare».

El cas Masifern és també un cas de analfabetisme literari perqué aquest home que's creu amb el dit tocá el cel, demostra una falta de coneixements literaris (continuem considerant el próleg com a obra den Masifern) que'l fa desvariejar quan parla de classicisme, de la escola «Horaciana» u «Homeriaca» (sic), etc.

I ara ve lo millor, i és en Masifern, considerat com un gran envejós. Perqué no en té prou de dedicar-se en el próleg, sota la firma d'en Carreras, un sens fi d'alabances: com a creador de la poesía «bucólico-camperola» (¡pobreta!), com a ubérrima mamella aon han anat a xuclar des d'en Maragall a n'en Carner, passant per en Ruyra, en Guasc, en Masriera, en Rocamora, l'Iglesies, en Via, mossen Collell, en Franquesa, etc. etc., ni planyers de que no se li hagi concedit el premi Fastenrath i no se l'hagi fet Mestre en Gay Saber (que ell més que de altres s'ho mereixía), sinó que afegeix unes notes que són de la seva collita, encara que el molt covart no les firma, aon bescanta an en Maragall per haver-lí copiat la seva poesía «La Sardana».

Creiem que és també un cas de rapapieig. I direm més. El prologuista (ara sí que és d'en Carreras) ens presenta an en Masifern com a home i després de dir-nos que la vida d'aquest no-poeta, mereixería uns quants volums (no gaires, Carreras, no gaires), ens pinta les qualitats que l'adornaven i un en treu la conclusió de que era un bailarí, un sardanista, un enamoradís i un guapo (qualitats que no tenía en Maragall i per aixó va fer lo que va fer), i no té res d'estrany que's cregui que tothom li plagía les seves obres com ell devía fer patir els tendríssims cors d'aquelles «pubilletes» que pinta en les seves diem-ne poesíes. Perqué els homes com en Masifern pastats esclussivament amb fanc miserable, ofes de tota espurna d'espiritualitat, tenen una propensió invencible per tot lo extern i aparencial de les coses i pinten com ell pinta a l'Empordá aon no hi veu més que les barretines, porrons, masíes, hereus, cel blau i mar llatí i tot lo que fa «cromo de xacolata».

I en quant a lo que diu d'En Maragall, si el seu ademés no fos un cas d'imbecilitat literaria que cau de plé en el camp de la patología, s'hauría de pendre com un sainet tot essent una tragedia. Una tragedia aon un actor sol, en Masifern juga el principal paper i el coro d'enveges li rosega les entranyes.

Perqué lo que més el molesta, és que en Maragall no parlés d'ell i no li hagués dedicat els elogis a que creu tenir dret. Pro sant cristiá si no valía la pena. Miri si la val poc la pena, que nosaltres si no fos per sortir en defensa d'un amic seu ofés (consti que no'ns ha sigut demanada) no hauríem dit res, ens hauríem contentat de riure dels seus deliris de megaloman i planyer a la seva pobra animeta que's déu corsecá d'enveja.

I ara dues paraules solament, per a dir-li que no ha comprés an en Maragall. Com el personatge de en Rusiñol, nosaltres el condemném a prosa eterna a Vosté «maxim poeta de l'Empordá» i aixequém

ben alt el nom d'en Maragall que amb un cop d'ull solament, de la seva intel·ligencia altament comprensiva, va apurar la essencia de la nostra terra que Vosté amb tot un llibre erm i aspre com un rostoll no n'ha sabut copsar una sola gota.

Cregui'ns, quedis a casa seva i faci versos per a la familia i goigs i caramelles i altres ximpleries i sobre tot no comprometi als amics, ni vulgui demostrar com 2 i 3 fan 7, buscant reminiscencies de en Muset en poesíes d'en Maragall i si acaba aviat la feina, aprengui una ortografía qualsevol i no vingui a ensibornar al jovent empordanés amb falses teoríes poétiques que anaven molt bé en épogues de galanteigs i enamoraments més o menos (*menos, menos*) romántics que ¡ai! no tornarán mai més.

M. M.

—

Del conegut periodiste i inspirat poete en J. Pérez Jorba, hem rebut un volúm de poesíes que publica sota el títol «Sang en rovell d'ou». Aquest llibre que és tot un cant per la França heroica, reprodueix vides i aspectes de la cruenta guerra amb frases vives i ben rimades.

Recomanem la lectura d'aquesta obra tan interessant.

■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament

Sessió de 4 de Juny

Presideix l'Alcalde Sr. Marqués i assisteixen els Regidors senyors Bataller, Viñas, Matas, Roig, Hereu i Barnés.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

La Presidencia diu que la Comissió nomenada a Palamós per a visitar al Consell permanent de la Mancomunitat de Catalunya i interessar-li prengués part en la subasta del ferrocarril estratégic de Blanes a Vilajuiga va ésser a Barcelona el dia 26 de Maig, havent manifestat el seu President que la Mancomunitat no pendría part a la subasta en primer lloc per tractar-se d'una obra qual presupost va ésser calculat avans de l'enorme puja dels materials produida per la guerra i en segón lloc que dita entitat acaba de plantejar el problema dels ferrocarrils secundaris i no té encara consignació important per aquesta clase d'obres. En vista de la contestació i en la creença que dita subasta quedará deserta varen acordar continuar constituits i esperar el resultat de la subasta per a prosseguir les gestisns encaminades a que dita obra comenci aviat per l'importancia que té per a la Comarca, acordant-se quedar enterat.

Manifesta ademés la Presidencia que ha vist el Diputat per el districte el qual li ha manifestat que tenia presentat en el Congrés el progecte de llei de cessió per l'Estat al Ajuntament del ex-convent d'Agustins de qual progecte mandará copia.

A proposta de la majoria de la Comissió d'Hisenda, s'aproven comptes per valor de 3339'66 pessetes.

Se dona compte de la medició practicada per el perit agrícol D. Joaquim M.ª Roquet per ordre del Sr. Alcalde, de la parcela n.º 1 del planol d'alineació del carrer del Vicealmirant Don Victor M.ª Concas del barri del Estartit i repartició entre els quatre que soliciten la compra, resultant correspondre a D. Eugeni Llós 359'18 metres quadrats; a D. Joan Elias Llós 379'09; a D.ª Claudina Balaguer 438'54, i a D. Joan Villena 517'50; la medició de les demés parceles donen un total de 3787'25 metres quadrats i les prolongacions de les senyalades amb els números 7, 8, 9, 10, 11 i 12 fins al carrer de l'Esglesia sumen 8232'25 metres quadrats essent peritades totes les parceles a 1'50 ptes. el metre quadrat i a 0'75 ptes. el metre quadrat les prolongacions. trobada conforme dita medició i repartició fou aprobada.

Sessió de 11 de Juny

Per absencia de l'Alcalde Sr. Marqués presideix el primer Tinent Sr. Bataller i assisteixen els Regidors senyors Viñas, Frou, Galibern, Simón, Roig i Negra.

S'aprova l'acta de la sessió anterior amb els vots en contra dels senyors Galibern i Simón, fent constar que al reunir-se el día anterior la Comissió d'Hisenda per a examinar els comptes presentats no va ésser convidat el primer com individu que es de la mateixa, considerant aquest acte de falta de consideració del qual protesten; la Presidencia manifesta que es cert que no va ésser convidat el Sr Galibern per descuit seu, ja que ell era l'encarregat d'avisar-lo, havent-se presentat el següent dia en el domicili del Sr. Galibern amb els comptes havent-li manifestat aquest, que en aquell moment estava ocupat i no podía examinar-los, pero que de 2 a 3 de la tarde hi tornés que les examinarien junts, i al anar an aquella hora a casa el Sr. Galibern, la criada va dir-li que havia marxat al Estartit, per tant el Sr. Galibern va tenir ocasió d'examinar els comptes a casa seva i podía ademés assistir a la sessió del Ajuntament per haver-li dit que serien presentats dits comptes, entenguent per tant que no va haver-hi falta de consideració i si tan sols descuit involuntari; replicant el Sr. Galibern que es cert que la Presidencia va ser a casa seva amb els comptes, peró entén que ls mateixos tenien d'ésser examinats junt amb la Comissió i no en el seu domicili, i per altre part tinguent ocupació precisa al Estartit va marxar d'aquesta vila no havent pogut assistir a la nit a la sessió del Ajuntament; intervé el Sr. Viñas manifestant que el Sr. Galibern podía haber examinat els comptes en el domicili del primer o be assistint a la sessió del Ajuntament i per tant que no existeix cap falta.

S'acorda quedar enterat del compte del Dipositari del Ajuntament referent als ingressos i pagos practicats durant el mes de Maig últim important respectivament les sumes de 3200 i 2562'80 pts.

S'aproben els extractes dels acords del Ajuntament dels mesos d'Abril i Maig últims.

S'acorda quedar enterat d'una carta del Senador per aquesta provincia D. Carles Cusí oferint-se pel cárreg que representa desitjós de servir en tot lo que pugui contribuir al millor be i prosperitat dels assumptes que se li confiin.

Se dona compte de varies cartes del Diputat a Corts Sr. Fournier, acordant-se quedar enterat.

S'acorda demanar al Sr. Ministre d'Hisenda que en els propers presupostos rebaixi el descompte dels empleiats municipals nivellant-los amb els de Societats particulars, facultant-se al Sr. Alcalde per a dirigir-se al Sr. Ministre.

S'aproven un compte de Josep Vilá d'import 20'25 pessetes per compra de tinta i varis encárregs e Barcelona, i dos de Zacarías Alabau d'import 23'25 i 95'80 pts. per petroli per l'enllumenat públic del Estartit i carbur per els serenos.

Primer premi—La senyoreta Teresa Murtra filla de nostre volgut consoci D. Manel, ha obtingut el primer premi en els seus exámens de piano a l'Academia Granados. Nostra felicitació.

Setmana municipal.—Hem rebut el follet anonciador de la quarta setmana municipal que deurá celebrar-se a Barcelona del dia 1 al dia 6 de juliol i que promet constituir un aconteixement.

El temps.—A conseqüencia de les plujes de la quinzena, ha refrescat notablement la temperatura que's manifesta sumament variable.

Defunció.—A la ciutat de Badalona ha mort D.ª Antonia Fanals Mana (e. p. d.) la que en vida fou mare amantíssima de nostre distingit col·laborador i amic En Pere de Tera i Fanals.

Rebi ell, els seus germans Genís i Manel i demés familia, l'expressió de nostre pésam més sincer, per tan irreparable perdua.

Quadres de Torroella.—En l' Exposició d'Art celebrada a Barcelona, hi figuren magnífics quadres sobre assumptes de Torroella, deguts al acreditat pinzell de nostre bon amic En Francisco Gimeno.

La crítica ha tingut paraules d'elogi per a dites composicions,

També han sigut molt celebrades les teles de nostre bon amic en Josep M.ª Mascort.

Benvingut.—Força restablert de sa malaltia, se troba a Torroella amb sa distingida familia nostre bon amic, el culte metge En Pere Sala Bou.

An ell i a sa familia nostra mes coral benvinguda.

Nou servei.—La companyanyía de carruatges de Torroella establirá un servei entre l'Estartit i Torroella per a facilitar l'assistencia als banys.

No cal dir si celebrem l'innovació per la qual felicitem als Srs. Presas i C.ª, desitjant que obtingui un falaguer resultat sa iniciativa.

Jocs Florals de l'Empordá.—S'ens diu que els resultats assolits, fins ara, per la Comissió organitzadora dels Jocs Florals de l'Empordá, iniciats per la benemérita entitat «Ateneu Empordanés» i patrocinats per l'Ajuntament de La Bisbal, permeten esperar que l'éxit de la festa que'ns ocupa, será explendent.

El Jurat estará consiituit per persones prestigioses i, segons es podrá apreciar per el Cartell, que sortirá dintre poc, els premis oferts serán en gran nombre i de molta importancia.

Constituirán, doncs, els Jocs Florals de l'Empordá, una manifestació cultural de les que formen época en una comarca, digna de La Bisbal, en xamosa ciutat empordanesa tindrá lloc en un dels dies de la seva Festa major (mitjans d'Agost).

De retorn.—Ha retornat del servei, després de curta estada fora de nosaltres nostre bon amic i consoci En Joan Pagés Bassach.

Benvingut.

Publicació rebuda.—Hem tingut ocasió de examinar la «Guía General de Cataluña» (Bailly-Bailliere—Riera), d'enguany (tercer de sa publicació), i en justicia hem d'afirmar que es ben llegitim l'éxit que ha assolit aquesta publicació, puix déu completíssima de dades útils sobre vies de comunicació, correus, telégrafs i teléfons, serveis de cotxes i automóvils, balnearis i aigues mineromedicinals, indicant ensemps, noms i direccions de les persones que exerceixen alguna industria, comerç, professió o cárrec oficial, constituint un aplec de més de 30,009 senyes.

Forma un tom de 1,350 págines que duen intercalats quatre bells i completíssims mapes de les provincies catalanes. Se ven al preu de **15 pessetes** en les principals llibreries de Catalunya i en la casa editora, carrer de Consell de Cent, 240, Barcelona.

Del portal de Sta. Caterina.—S'está treballant en la restauració del portal de Sta. Caterina. S'ha obert ja un esboranc a la muralla per a establir una comunicació amb la carretera.

La sega.—Nostres pagesos están plenament ocupats en els treballs de sega. Sembla que'ns mostren satisfets de la cullita.

Els mercats se ressenten de les grans ocupacions dels terrassans.

Sindicat.—Sempre atent el Sindicat Agrícola d'aquesta vila, a n'el progrés i foment de lo que pertany a l'Agricultura, va a obrir un nou camp de acció, que sens dubte, ha d'ésser cosa profitosa, no solament per als socis sinó també per a la comarca entera.

La Junta, en sessió del prop-passat diumenge, acordá establir series d'excursions que tindrán per objecte visitar les diferentes finques de la comarca i de fora d'ella, de les que's tenen notables referencies.

Tots els socis queden convidats a pendrer part en dites excursions-visites, corrent els gastos de viatje a cárrec de la Societat.

No troba mal la Junta en esmerçar part dels beneficis de la Societat a dit obgecte, amb la completa seguretat de que els visitants trobarán un perfet plaent en admirar i coneixer els bells exemples que donen els propietaris en la seva honorable actuació agrícola.

D'oposicions. — Nostre benvolgut consoci en Joan Pujadas, de l'Estartit, ha obtingut en renyides oposicions i després de brillants exercicis un bon lloc en el cos d'Auxiliars Geómetres.

Igual éxit ha obtingut el jove Marcel·lí Audivert, de l'Estartit, qui ha ingressat també en el cos d'administratius del Catastre amb un bon número.

Rebin nostres distingits amics la nostra més coral salutació.

Benvinguda. — Se troba entre nosaltres donya Maria Arboix vinda de Camps, mare de nostre distingit amic En Joaquim de Camps.

Defunció. — A l'avançada edad de 74 anys ha mort donya Carme Reinés, tía de nostre bon amic i distingit consoci D. Víctor Geli, al qual i a sa familia trasmetem l'expressió de nostre condol.

Se venen DOS TARTANES en bon estat. Donará raó en Martí Vert.

Oírena.—El conegut publicista i distingit mestre de Girona D. Josep Dalmau ha ofert un exemplar de sa notable obra «Espanya» a cada un dels nois de l'escola nacional de Torroella que prengueren part en l'últim concurs d'Historia de Cataluuya celebrat a Girona. En nom dels alumnes obsequiats remerciem al Sr. Dalmau.

COMISSIONAT PER A LA COMPRA I VENDA DE MOBLES I OBJECTES USATS

Actualment tenim per vendre: Dos sommiers de 5 i 6 pams, Cadires, Armaris per a botiga, Dos jocs d'aparadors i vidriera, taulell, penjarrobes, Dos serres de xemaneia, Tauletes, Un galliner, etz. etz.

Tant per comprar com per vendre, dirigir-se a EDUARD VIÑAS, S. Agustí, 36, Torroella de Montgrí

Escola Dominical.—En el darrer nombre ens descuidárem involuntariament de parlar dels darrers solemnes actes celebrats per aquesta Institució cultural, que de una manera humil, peró persistent i decidida está treballant per la dignificació de la joventut. Als últims de Maig obsequiá a les families de les noies que hi concorren i al públic en general, amb una vetllada en el Circol de Catòlics, en la qual les noies amb ses cançons calisténiques i amb la representació de dues adequades comedies acreditaren ses remarcables condicions artístiques. El bon gust va imperant cada dia més en aquesta Escola. Sols manca que la bona gent comprengui i favoreixi més sa noble i desinteressada actuació.

Ens cal retreure també la tómbola celebrada en favor de les nenes. Segons ens manifestá la Direcció, constituí un assaig falaguer. I a fé que les petites deixebles s'hi engrescaren i la tómbola sigué un petit aconteixement, més eficaç i trascendental en sa modestia, que molts actes que's celebren en nostra vila i per tot arreu a só de bombo i platets.

Que Deu beneeixi les simpátiques artistes; les pacients instructores que animen i sostenen l'Escola; les senyoretes Pilar i Julia Bataller, que s'escarracen per a imprimir llur entusiasme i saber artístic en les tendres ánimes de les noies, i al troç de pa de Mossén Viver, que amb la mateixa serietat i fé que escriu un himne per una romería o una poesía per a uns Jocs Florals, tradueix al catalá i arregla una comedia per a nenes.

Es venen dos armaris grans propis per a botiga. — Informará N' Eduard Viñas.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 17 JUNY 1918

Blat . . .	de 28'00 a 30 ptes.	quartera
Civada. . .	de 16'00 a 18'00 «	«
Ordi . . .	de 15 a 16 «	«
Faves . . .	de 26'00 a 27'00 «	«
Esparcet . .	de 15'00 a 16 00 «	«
Favó . . .	de 24'00 a 25'00 «	«
Besses. . .	de 21'00 a 22'00 «	«
Mongetes . .	de 30 a 32 «	«
Mill . . .	de 23'00 a 24'00 «	«
Blat de moro .	de 28'00 a 30'00 «	«
Bestiar porquí .	de 38'00 a 42'00	un
Oli . . .	de 22' a 23' «	el mallal
Ous . . .	de 1'85 a 1'90 «	dotzena
Gallines . .	de 12'00 a 15'00 «	parell
Pollastres . .	de 7'00 a 9'00 «	«
Anecs . . .	de 7'00 a 8'00 «	«
Cunills. . .	de 3'50 a 5'00 «	«
Oques . .	de 8'00 a 9'00 «	una
Patates . .	de 10'00 a 12'00 «	quintá
Aufals . . .	de 7'50 a 8'00 «	«
Carbó vegetal .	de 28'00 a 31'00 «	cárrega
Estelles . .	de 1'50 a 1'75 «	quintá
Palla . . .	de 3'50 a 4'00 «	«

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la cárrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l' arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 13'03 litres. El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí